

Призгав мѣ родника,
Кѣдѣ е нашимъ поетъ,
И на кѣдѣ замкну?

Клисарѣвъ урѣ да рече:
Подъ ираморѣ тукъ студений
Намбри си пристанище
Пловецѣтъ изнурений.....

Тамъ подъ високаѣ липа
Азъ често го намбрвахъ,
Съ мелодияѣ на смърѣѣѣ,
Въ плачевнаѣ му лира.....

Въ часѣтъ му даже на смърѣѣѣ
Не бѣ му друго жалѣ,
Родина умирающа
Оплакваше печалѣ!.....

Озъ млада оуе кръшка връсѣ
Обикнѣлъ бѣ народа;
Понесѣлъ бѣше свойѣтъ кръстѣ
За правда, за свобода.....

Но на земляѣ не можѣ
Той никакѣ да ги види;
Обзрѣлъ очи кѣмъ ~~тамъ~~ небе
И тама отиде.....